Ч. 71. Львôвъ, Середа 15 (27) вересня 1882. **Рочникъ III.**

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (крôмъ русскихъ святъ) о 4-ôй годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ **„Библіотека найзнам. повѣстій“** выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдного дня кождого мѣсяця.

Редакція, администрація и експедиція пôдъ Ч. 8 улиця Академична.

Всѣ листы, посылки и рекламаціи належитъ пересылати пôдъ адресою: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 8 ул. Академична.

Рукописи не звертаются тôлько на попереднє застереженье.

Поодиноке число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. ôтъ одной строчки печатной.

Рекламаціи неопечатаній вôльній ôтъ порта.

Предплату належитъ пересылати франко (найлучше почтовымъ переказомъ) до: Администраціи часописи „Дѣло“ ул. Академична Ч. 8.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ *для Австріи:*
на цѣлый рôкъ . . 8 зр.
на пôвъ року . . 4 зр.
на чверть року . . 2 зр.
съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рôкъ . . 12 зр.
на пôвъ року . . 6 зр.
на чверть року . . 3 зр.
на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ . зр. 5·—
на пôвъ року , зр. 2·50
на чверть року . зр. 1·25

Для Россіи
на цѣлый рôкъ . . 8 рубл.
на пôвъ року . . 4 рубл.
на чверть року . . 2 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рôкъ . 12 рубл.
на пôвъ року . . 6 рубл.
на четверть року . 3 рубл.
на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ . 5 рубл.
на пôвъ року . 2 р. 50к.

Для Заграницъ, окрôмъ Россіи:
на цѣлый рôкъ . . . . 10 зр.
на пôвъ року . . . . 5 зр.
на чверть року . . . . 2·50 зр.
съ дод. „Библіотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ . 14 зр. на цѣлый рôкъ . . 6 зр.

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вымовѣ *ѣ*=**ji**, *ô*, *û*=**і**, *и* (въ серединѣ и на кôнци словъ)=**ы**, *и* (на початку словъ)=**і**, *ô* (на початку словъ)=**ві**.

Ôтъ Администраціи.

П. Т. предплатникôвъ, що залягаютъ съ предплатою, просимо о выровнанье рахункôвъ. — На кождôй адресѣ есть зазначено, доки предплата уплачена.

Галицка индемнизація.

(Конець.)

IV.

Золотый процесъ и соломяна згода.

Намъ не богато вже остаесь говорити о „золотôмъ процесѣ“ мѣжь краемъ и державою.

Шансы того процесу кождый порозумѣе теперь ясно. Край покликуеся на патенты зъ дня 17 цвѣтня 1848 и зъ дня 15 серпня 1849. Держава покликуеся на найвысше постановленье зъ дня 13 жовтня 1857. Одна и друга сторона мае за собою авторитетъ цѣсарского имени. Чіяжь правда?

Держава може на свою користь покликатись на звѣстне юридичне правило: jus posterior derogat priori и сказати, що „найвысше постановленье“ знесло давнѣйшій патенты.

Край може на свою користь навести то, що въ „найвысшôмъ постановленю“ выразного знесеня давнѣйшихъ патентôвъ нема, що ôтъ приписôвъ тыхъ патентôвъ ôтступило правительство въ Галичинѣ властиво безъ нѣякого уповажненя, що зломало ихъ via facti въ р. 1853, накладаючи на край нелегально додатки до податкôвъ, и що найвысше постановленье зъ р. 1857 пôшло тôлько тою, фактично вже протертою дорогою.

Держава може на свою користь покликатись на те, що ôтъ 1858 р. ажь до теперь практичне переведенье амортизаціи ôтбувалося якъ-разъ въ дусѣ „найвысшого постановленя“ зъ р. 1857, а не въ дусѣ давнѣйшихъ патентôвъ.

Край може на свою користь покликатись на те, що противъ того фактичного стану ôнъ властиво не мôгъ нѣчого зарадити, що однакожь ôтъ коли дана ему була можнôсть пôдносити свôй голосъ въ своихъ справахъ, т. е. ôтъ 1861 ажь до теперь, ôнъ все протестувавъ противъ тôй практицѣ, все стоявъ на основѣ патентôвъ зъ рр. 1848 и 1849, уважаючи ихъ за правосильні и що правительство и сойма нѣколи такого погляду не простувало анѣ ихъ правосильности выразно не ôткликало.

Держава може на свою користь покликатись на такихъ правникôвъ, якъ Гербетъ, бувшій министеръ, и Альтеръ, гофратъ при найвысшôмъ трибуналѣ, котрі стояли за тымъ, що Галичина довжниця скарбу державного.

Край може на свою користь покликатися на такихъ правникôвъ, якъ бувші министры Гливеръ и Унгеръ, котрі фактичный станъ справы индемнизаційнои вважали неправнымъ и зъ котрыхъ одинъ сказавъ выразно на радѣ министерскôй, що колибъ Галичина выточила скарбови державному процесъ передъ найвысшимъ трибуналомъ, то скарбъ державный програвбы.*)

Чіяжь тутъ правда, чія бôльшій шансы?

Здаесь, що дилемму тую ôтъ давна помѣркували и край и держава, бо коли дѣло дôйшло до серіозныхъ пертрактацій угодовыхъ, то — обое ôтступили и ôтъ правного и ôтъ фактичного стану и старалися знайти дорогу посередну, по можности якъ найменше утяжливу для обохъ сторôнъ, старалися перетяти вузелъ, где не могли его розвязати.

Мы не будемо росказувати довгои а утомляючо-монотонной исторіи домагань галицкого сойму краевого до правительства, щобы оно покôнчило разъ справу и ôтдало выдѣлови краевому зарядъ фондôвъ индемнизаційныхъ, якъ се сталося въ другихъ краяхъ. Всѣ тѣ домаганя до нѣчого не довели. Мы роскажемо тôлько про той единый серіознѣйшій порывъ до угоды мѣжь краемъ а державою, котрого моторомъ бувъ зъ одной стороны выдѣлъ краевый, а зъ другои стороны Брестель, министеръ скарбу въ т. зв. Bürgerministerium. Ôнъ то предложивъ галицкому соймови дня 22 серпня 1868 р. проектъ урядовый, ухваленый на радѣ министрôвъ д. 31 липня 1868, котрый такъ гласитъ (печатаемо его въ цѣлости, щобы мати тымъ лѣпше порôвнанье до теперѣшного министерского проекту):

„Урегулёванье справы ôтдачѣ а взглядно ôтобраня фондôвъ индемн. галицкого и краковского въ зарядъ автономичный выдѣлу краевого предприняте буде въ слѣдуючій способъ:

I. Фондамъ краевымъ всхôдно- и захôдно-галицкому разомъ доси удѣлюваный безпроцентовый завдатокъ зъ скарбу державного въ загальнôй сумѣ 2,625.000 зр. рôчно для обохъ фондôвъ мае бути уплачуваный тымъ фондамъ ôтъ дня 1 сѣчня 1868 р. вже не яко завдатокъ, але яко безаворотна субвенція по конець 1897 р.

II. Въ р. 1898 удѣлена буде тôлько половина тои субвенціи.

III. О скôлько задля недобору въ приходахъ зъ додаткôвъ до податкôвъ галицкі фонды индемнизаційні не моглибы вповнѣ ôтповѣсти своимъ зъобовязанямъ, то держава буде имъ удѣлювати зворотні и 5% опроцентовані завдатки зъ скарбу державного.

IV. Зарядъ фондôвъ индемн. ôтданый буде выдѣлови краевому зовсѣмъ на такихъ самыхъ условіяхъ, на якихъ такі фонды въ другихъ провинціяхъ ôтдані зôстали въ зарядъ властей автономичныхъ.“

Що до важного пытаня, чи дотеперѣшні завдатки, плачені фондамъ индемнизаційнымъ въ касы державнои, мають уважатися довгомъ Галичины, Брестель казавъ черезъ комисаря правительственного освѣдчити, що о тôмъ можна буде оконечно говорити ажь по довершенôй угодѣ съ Уграми, понеже доси сума тыхъ завдаткôвъ уважаеся активомъ центральныхъ финансôвъ, и що затымъ, колибъ сума тая мала бути ôтписана, одна еи часть (11 миліонôвъ) припадалабы на Угры. Противъ ôтписаня части передлитавскои Брестель не мавъ нѣчого, а що до части угорскои не хотѣвъ и не мôгъ наперёдъ рѣшати.

На пôдставѣ тыхъ Брестелевыхъ точокъ зачалися въ галицкôмъ намѣстництвѣ пертрактаціи съ ôтпоручниками соймовыми. Соймъ ôтъ себе поставивъ такі точки: 1) Скарбъ державный платити буде що року безворотнои субвенціи 2,625.000 зр.; 2) край додатками до податкôвъ платити буде рôчно 2,856.000 зр.; 3) недобôръ, якійбы по спотребленю тыхъ сумъ еще лишаеся, покрывати буде скарбъ зворотными по укôнченю амортизаціи завдатками 5% опроцентованими; 4) въ разѣ пôдвысшеня податкôвъ державныхъ соймъ буде мавъ право знижити высокôсть додатку индемнизаційного, такъ щобы край не плативъ бôльше, якъ 2,856.000 зр.

На пôдставѣ тыхъ обопôльныхъ точокъ велися якійсь часъ пертрактаціи. Ôтпоручники соймові готові були робити еще бôльші уступки, але швидко пертрактаціи урвалися и справа осталася ажь доси in statu quo.

Приглянымося хочь побѣжно тымъ обопôльнымъ точкамъ! Не ставлячи дефинитивного рѣшеня що до ôтписаня сумы завдаткôвъ, дотеперь уплаченыхъ скарбомъ державнымъ, проектъ урядовый ставляе Галичину нѣбы на рôвни съ другими австрійскими краями, хочь и съ важными ôтмѣнами, именно по мысли патенту въ д. 17 цвѣтня 1848 р. ôнъ дѣлитъ тягаръ индемнизаційный мѣжь краемъ а державою; въ другихъ провинціяхъ ôнъ подѣленый мѣжь краемъ а зъобовязаными, — значится, все таки въ мысль первѣстного патенту въ Галичинѣ стае держава на мѣсце зъобовязаныхъ. Се дуже важне признанье! Але подѣлъ тягару у насъ нерôвный; держава, хочь пôсля первѣстного патенту повинна була нести весь тягаръ, теперь не хоче нести й половины. Цѣлый бо пересѣчный выдатокъ рôчный на индемнизацію въ Галичинѣ выноситъ 5,840.000 зр. Половина тои сумы чинитъ 2,920.000, а держава бересь давати тôлько 2,625.000, значитъ, о 300.000 менше, анѣжьбы при рôвнôмъ подѣлѣ тягарôвъ належалося, т. е. при понесеню цѣлого тягару ôтъ р. 1868 до р. 1898 держава накидае на край о 9 миліонôвъ зр. бôльше, анѣжьбы належалося при рôвнôмъ роздѣлѣ тягарôвъ.

Ôтпоручники сойму, разъ покинувши основу первѣстного увôльняючого патенту, пôддавались жаданямъ правительственнымъ точка за точкою, хочь авторъ „Sum galicyjskich“ диковижною льогикою похваляе ихъ, що „sejm zaczynał występywać stanowczo!“ Ажь на точцѣ 4) предложеня соймового розбилися переговоры. Ся точка 4) для насъ дуже цѣкава. Соймъ жадавъ въ нѣй, щобы, коли податки постôйні будутъ пôдвысшені, соймови вôльно було вменшити 51% додатокъ индемнизаційный до тои мѣры, щобы додатокъ той завсѣгды выносивъ не бôльше якъ 2,856.000 зр. Правительство же жадало, щобы стопа процентова додатку осталась незмѣнена, т. е. хочь податки будутъ бôльші, то стопа процентова додатку щобы осталась 51%, т. е., щобы разомъ съ побôльшеньемъ постôйныхъ податкôвъ побôльшувалась и сума додаткôвъ индемнизаційныхъ. Що за немилосердне правительство,—скрикнули, бачится, либералы-поляки, що за „rząd sprzyjający krajowi“, котрый не бачучи на тягарѣ краю, не хоче намъ дозволити уменшити ему тыхъ тягарôвъ! Що за дике, нещире правительство, котре очевидно хоче зруйнувати Галичину, не дозволяючи намъ евентуальну надвышку доходôвъ индемнизаційного фонду повертати на „inne, więcej produktywne cele“! Оттакъ певно думали и говорили либералы-поляки, коли, погодившися на всѣ прочі точки съ представителями правительства, на тôй, такъ маловажнôй точцѣ розбійшлися! Але самъ фактъ, що именно на тôмъ, на око такъ невеличкôмъ и немовьбы чисто формальнôмъ камѣнци розбилася вся угода, каже намъ звернути на той камѣнець бачнѣйше око, оглянути его добре зъ всѣхъ боковъ. А може се случайно не малый незначный камѣнець, а твердый, многоцѣнный діяментъ?

Цѣкаве свѣтло кидае на сей камѣнець одинъ уступъ въ закôнченю брошуры Зыбликевича „Indemnizacya“, котрый мы тутъ наведемъ дословно. Теперь, 1880 р., оповѣдае Зыбликевичъ финансы фондôвъ индемнизаційныхъ стоятъ добре. „Они не побираютъ вже нѣякихъ пожичокъ опроцентованыхъ зъ скарбу державного (мова ту о правдивыхъ пожичкахъ, а не о тыхъ нѣбы пожичкахъ въ сумѣ 2,625.000 рôчно, котрі пôсля проекту Брестеля мали бути даванї титуломъ безворотнои запомоги зъ скарбу державного; крôмъ тои запомоги фондъ индемн. для покрыти недоборôвъ побиравъ еще ôтъ скарбу й окремі 5% опроцентовані пожички. Прим. авт.), — бо такихъ пожичокъ вже не потребуе. Недоборы були въ 10-тилѣтю мѣжь 1858 а 1868 роками и троха довше, коли то додатки краевi при стопѣ процентовôй 51 не приносили бôльше надъ 2,856.000 зр., бо те вразъ съ дотаціею урядовою не выстарчало на кождорôчні потребы. Тогды жичено ôтъ уряду рôчно около 330.000 зр., а пожички тѣ взятѣ до купы, дôйшли були съ процентами до звышь 1,700.000 зр. Але съ часомъ додатки краевi навѣть при тôй самôй стопѣ процентовôй пôдросли значно, такъ що въ р. 1877 выносили вже 3,468.000 зр., т. е. о 612.000 зр. бôльше, анѣжь въ 1868 р. Такій прирôстъ доходôвъ краевыхъ, що походитъ головно зъ предметôвъ ново оподаткованыхъ, а особливо зъ желѣзниць, зробивъ те, що не потребуемо вже пожичокъ ôтъ правительства, але надто сплатили мы вже ему всѣ того рода давнѣйші пожички, а именно фондъ индемн. всхôдной Галичины сплативъ ихъ еще въ р. 1875, а захôдной въ 1877, — а крôмъ того въ обохъ фондахъ индемн. по сплаченю бѣжучихъ довгôвъ осталося еще въ роцѣ 1877 решта касовыхъ 369.637 зр. 42½ кр. Супротивъ такого приросту доходôвъ краевыхъ стопа процентова 51 кр. оказалася лишною и за высокою; для того то соймъ при буджетѣ на р. 1878 на внесенье комисіи буджетовои рѣшивъ знижити додатки индемнизаційні въ Галичинѣ всхôдній о 1, а въ Галичинѣ захôдній о 2 кр. Тая ухвала сойму не подобалася бюрократіи вѣденьскôй, пôднесла она завзяту противъ неи борбу, щобы не допустити еи до санкціи цѣсарскои. Вкôнци 17 липня 1878 цѣсарь санкціонувавъ тую ухвалу. Але и при такъ зниженôмъ додатку краевôмъ рахунки выказали въ р. 1878 решта касовыхъ 545.255 зр. 62 кр., для того при буджетѣ на р. 1879 соймъ на внесенье комисіи буджетовои пôйшовъ дальше и зниживъ додатки индемнизаційні о 3 крейцарѣ въ обохъ краяхъ, а ухвала тая безъ труду одержала санкцію цѣсарску.“*)

Читаешь тую штуку и самъ не знаешь, якъ выхвалити нашихъ милосердныхъ либералôвъ. Отъ либералы! Въ р. 1870 уперлися, щобъ знижити додатки, а въ р. 1877 таки поставили на своѣмъ! Але дочитаймо до кôнця либеральні слова п. Зыбликевича. Безпосередно за высше наведеными словами ôнъ каже ось що: „Мимо того зниженя финансы индемнизаційні находятся въ добрôмъ станѣ. Рôкъ 1879 закôнчився, о кôлько менѣ вѣдомо, съ сумою 1,400.000 зр. нарослыхъ решта касовыхъ, а позаякъ они непотрѣбні (zbyteczne) въ фондахъ индемнизаційныхъ, для того на жаданье выдѣлу краевого 1 миліонъ зр. въ облигахъ перенесеный зôставъ до касы выдѣлу краевого на хвилевый ужитокъ для иншихъ цѣлей краевыхъ.“

Се що такого? — думаешь собѣ, прочитавши тѣ слова. Миліонъ риньскихъ — непотрѣбный въ фондѣ индемнизаційнôмъ? Для чого непотрѣбный? Хибажь не можна тымъ миліономъ уморити на миліонъ облигацій, котрі разъ уморені, пересталибы й процентôвъ вымагати? Га, — и съ сею думкою наразъ мовь блыскае тобѣ въ головѣ, говоришь самъ до себе: Такъ ось оно якъ! Ось о що нашимъ либераламъ ходитъ! И въ тôй хвили ты понявъ все: и для чого они въ р. 1870 угоду зôрвали и для чого теперь такъ поквапно знижуютъ додатокъ, и для чого узнаютъ миліонъ решта касовыхъ за непотрѣбный въ касѣ индемнизаційнôй и берутъ „на хвилевый ужитокъ для иншихъ цѣлей краевыхъ“! Сежь проста рѣчь! Имъ иде о нарôстъ процентôвъ ôтъ облигацій индемнизаційныхъ! Чимъ довше потягнеся амортизація, тымъ довше они получати будутъ проценты и тымъ бôльшу ихъ суму получатъ! А чимъ низші будутъ додатки краевi, тымъ менше вплывати буде до фонду индемнизаційного, тымъ поволѣйше буде йти амортизація.**) Ось бачите мудрôсть нашихъ народолюбныхъ либералôвъ! Они вмѣютъ и обстати при своѣмъ, коли йде о миліоны для ихъ користи, они люблятъ и народови полекшити о 2—3 крейцарѣ, але за те довше буде имъ плативъ.

Пора намъ кôнчити, та пора зачати намъ

*) „Sumy galicyjskie“, dodatek do Nr. 198 „Reformy“.

*) Zyblikiewicz, Indemnizacya, стор. 65—66.

**) Що устава не забороняе закôнчити амортизацію швидше, нѣжь въ 1898 роцѣ, се выразно каже министерске розпорядженье зъ 22 жовтня 1857, выдане на пôдставѣ найвысшого постановленя зъ 13 жовтня 1857. Гляди початокъ третого роздѣлу сеи розправы.

бесѣду о бѣжучôй, свѣжôй, неготовôй еще угодѣ. Мы сказали вже, що теперѣшный проектъ правительственный, выготовленый министрами-родаками, есть далеко скупѣйшій и тяжшій для краю, нѣжь бувъ проектъ Брестеля. Правда, уплаченй доси скарбомъ завдатки ôтписуются, але ôтъ 1883 до 1898 правительство, обѣцюе давати не вже по 2,625.000 зр., але лишь по 2,100.000 зр., т. е. о 525.000 рôчно менше, нѣжь скарбъ дававъ доси, а о 825.000 менше ôтъ половины рôчныхъ выдаткôвъ индемнизаційныхъ. За $15^1/_2$ дальшихъ лѣтъ се вынесе о 8,137.500 зр. бôльше, нѣжьбы Галичина выдала при statu quo, або о 12,787.500 зр. бôльше, нѣжьбы належалося Галичинѣ при рôвнôмъ подѣлѣ тягару съ скарбомъ державнымъ. Мы сумнѣваемся, чи соймъ пристане на сей проектъ, хочь гдеякй добрй пріятелѣ, якъ н. пр. краковскій „Czas“ (инспированый авторами проекту) накликуе до згоды, хочьбы й соломянои, и пуджае край, що ось, мовлявъ, вы поважтесь ôткинути и теперь угоду, а кто знае, може завтра прійде инше, централистичне министерство, котре не тôлько що нѣчого зъ скарбу не дасть, але еще буде допоминатися уплаченыхъ доси миліонôвъ!

На тй пуджаня „Czasu“, котрыхъ впрочѣмъ нѣкто не лякаеся, ôтповѣла „Reforma“, выказуючи безпôдставнôсть и тенденційнôсть подôбнои тактики. Въ Ч. 209 подае тая газета (котра, скажемо при случайности, найбôльше и найосновнѣйше занимаеся теперь справою индемнизаційною) свои рады, яке становище мае заняти соймъ въ бѣжучôй угодѣ. Проекту, розумѣеся, не приняти, але стати на становищи рôвного подѣлу тягарôвъ мѣжь краемъ а державою, а затымъ: 1) жадати звороту того, що край доси заплативъ надъ половину, а що по конець 1882 р. вынесе $6^1/_2$ миліонôвъ; 2) жадати, щобы держава зъобовязалася на будуще ажь до укôнченя амортизаціи (затымъ не до 1898 р., але если амортизація довше потягнеся, то й довше) платити докладно половину потребы фонду индемнизаційного.

Мы сумнѣваемся, чи держава при нынѣшнôмъ перетяженю финансовôмъ могла и схотѣлабы пристати на таку угоду.

Львôвскй польскй часописи подали о пытаню индемнизаційнôмъ короткй замѣтки, котрй дуже непôдхлѣбно свѣдчатъ о ихъ економичнôмъ знаню. Куріозный проектъ подала Gazeta Narodowa, кажучи ось що: нехай край затягне велику пожичку, уморитъ гуртомъ за одинъ разъ весь довгъ индемнизаційный, а ôттакъ пожиченый капиталъ буде сплачуватись поволи рôчными ратами. Выказувати недорѣчнôсть сего проекту — нема потребы, — се кождый ôтъ разу бачитъ.

— Але якажь ваша думка о угодѣ? — спытае може гдекто насъ. Стоячи на становищи интересôвъ мужика, якъ руского такъ и польского, мы бачимо у всѣхъ тыхъ проектахъ нашихъ либералôвъ тôлько переливанье зъ одной бочки въ другу таку саму. Чи одну чи другу двигати на своихъ плечехъ — для народа нема великои рôжницѣ. Чи звалимо мы весь тягаръ индемнизаціи на край, чи на державу, чи подѣлимо его мѣжь ними на рôвнй чи на нерôвнй части, для мужикôвъ се все одно: сякъ чи такъ, а понести той цѣлый тягаръ мусятъ они своею працею. Для насъ затымъ конечно пытанье муситъ лежати зовсѣмъ не ту. Для насъ пытанье тôлько въ тôмъ, чи не можнабы якъ небудь справдѣ вменшити той тягаръ, те величезне, страхомъ проймаюче число миліонôвъ? И отъ мы, смѣемо подати на прилюдну розвагу свôй проектъ угоды, не пунктованый и не кодификованый, але чейже для кождого зрозумѣлый. Нехай нашй паны, що такъ голосно говорятъ о своѣмъ патріотизмѣ, о любвѣ до народа, о своѣй щирôй праци около его матеріяльного и морального пôддвигненя, — нехай паны ôтъ року 1883 зречутся всѣхъ провизій ôтъ облигацій индемнизаційныхъ и нехай весь фондъ, узысканый въ додаткôвъ краевыхъ и въ дотаціи скарбовои, иде тôлько на уморенье тыхъ голыхъ облигацій. При теперѣшнôмъ добрôмъ станѣ финансôвъ индемнизаційныхъ, при рôчнôмъ выдатку по 5,400.000 зр. амортизація скôнчится за 13 лѣтъ, а при рôчнôмъ выдатку по 4,900.000 т. е. колибы принято нынѣшне скупе предложенье министерске, амортизація таки скôнчится за $14^1/_2$ лѣтъ, т. е. 1896, о два роки скорше, нѣжь приписано.

Намъ здаесь, що мы съ чистою совѣстею можемо сего жадати ôтъ нашихъ панôвъ. Кривды имъ певно не буде. Аджежь ôтъ початку амортизаціи, т. е. ôтъ 1858 р. взяли они доси (до кôнця 1882 р.) въ самыхъ процентахъ въ всхôднôй Галичинѣ 65,174.078 зр., а въ захôднôй 37,349.046 зр., то есть разомъ 102,523.124 зр., до чого коли дочислимо самъ коренный капиталъ 96,959.710 зр., добудемо суму, котру евентуально одержатъ паны за скасовану панщину, 199,482.834 зр. Хибажь сего мало? А даръ, якій бы они, веденй правдивымъ и горячимъ патріотизмомъ та народолюбствомъ, зробили народови, даруючи ему всѣ ôтъ теперь припадаючй проценты, выносивбы для всхôднои Галичины 16,184.803 зр., а для захôднои 9,337.262 зр., т. е. разомъ всего 25,522.065 зр. Хибажь се не можлива рѣчь?

Нехай не кажутъ паны нашй, що се пошкодитъ моральности нашого мужика, що дарунокъ попсуе его. Нѣ! Хлопъ нашь вдячно прійме сей дарунокъ! Аджежь 1848 року паны самй хотѣли хлопамъ дарувати цѣлу панщину во всею индемнизаціею и не вважали се неморальнымъ, а противно, славили свôй патріотизмъ. Не вжежь нынѣшне поколѣнье зовсѣмъ не способне до патріотичныхъ порывôвъ? Ану, панове! Ojczyzna woła! Въ тôй хвили вы маете силу и власть въ рукахъ, — покажѣтъ разъ вашй щирй дѣла — щирыхъ словъ и намѣрôвъ мы доси чули богато — протягнѣтъ тому бѣдному, важкимъ горемъ битому народови помôчну руку, безъ хитрощѣвъ, безъ задныхъ цѣлей, якъ братъ братови, — а побачите, що нарôдъ умѣе бути вдячный!

Львôвъ, дня 10—15 вересня 1882 р. *М****

Податокъ грунтовый

на роки 1881 и 1882.

Сего мѣсяця уряды податковй розôслали платничй наказы на новый грунтовый податокъ за роки 1881 и 1882. Новый податокъ за рр. 1881 и 1882 вымѣреный на такôй пôдставѣ: Пôсля законôвъ податковыхъ зъ 20 марта 1880 и 7 червня 1881 мае бути новый податокъ грунт. ажь до остаточного залагодженя реклямацій, т. е. ôтъ 1 сѣчня 1881 до 1 липня 1883 побираный въ той способъ:

Ôтъ доходу грунтового, выказаного въ аркушикахъ грунтовыхъ, котрй розôслано свого часу для вношеня реклямацій, мае бути зъ регулы побираный податокъ державный въ высокости $22^1/_{10}$ проценту ôтъ тогожь доходу, або ôтъ кождыхъ 10 зр. обчисленого доходу — 2 зр. 21 кр. Если отже ктось въ р. 1880 плативъ высшій податокъ, анѣжь податокъ обчисленый по $22^1/_{10}$% ôтъ выказаного въ аркушикахъ доходу грунтового, то въ такôмъ случаю платитъ той меншій податокъ ($22^1/_{10}$). Если же новый податокъ $22^1/_{10}$% ôтъ доходу въ аркушикахъ есть высшій, нѣжь податокъ зъ р. 1880, то въ такôмъ случаю платится податокъ въ слѣдуючій способъ:

1) Если $21^1/_{10}$% ôтъ выказаного доходу въ аркушикахъ — дае высшу суму, якъ податокъ грунтовый за р. 1880 съ додаткомъ до него 10%, то безъ взгляду на высокôсть надвышки, платится лишь податокъ грунт. зъ р. 1880 съ додаткомъ 10%. Н. пр. Н. Н. плативъ въ 1880 р. 10 зр. грунт. податку; теперь обчислено ему доходъ грунт. на 100 зр., а зъ того выказано $22^1/_{10}$% податку, т. е. 22 зр. 10 кр. Отже пôсля новои уставы податковои зъ 7 червня 1881 р. не мае ôнъ за р. 1881 и 1882 платити по 22 зр. 10 кр. рôчно, т. е. стôлько, скôлько новый податокъ дѣйстно выноситъ, але лишь податокъ зъ р. 1880, т. е. 10 зр., и додатокъ 10% ôтъ податку зъ р. 1880, т. е. 1 зр. — разомъ отже 11 зр. рôчно (замѣсть 22 зр. 10 кр.)

2) Если же новый податокъ грунтовый есть высшій лишь о $^1/_{10}$ або навѣть менше $^1/_{10}$-ои ôтъ податку зъ 1880 р., то въ такôмъ случаю платится новый податокъ.

Въ наказахъ платничихъ на грунтовый податокъ зъ р. 1881 и 1882, котрй теперь розôслано, знаходится въ горѣ уступъ, котрый зъ чистого доходу обчисляе $22^1/_{10}$% яко податокъ грунтовый. Отже если такъ обчисленый податокъ есть меншій, якъ податокъ зъ р. 1880, то той новообчисленый меншій податокъ мае бути вписаный въ рубрикахъ за 1881 и 1882 рр. Еслижь новообчисленый податокъ есть бôльшій, якъ податокъ зъ р. 1880 съ додаткомъ 10%, то въ такôмъ случаю въ рубрикахъ наказу платничого за рр. 1881 и 1882 не може бути вписаный податокъ высшій, якъ податокъ зъ р. 1880 съ додаткомъ 10% ôтъ него.

Колибы кому въ наказѣ платничôмъ бувъ вписаный въ рубрикахъ за рр. 1881 и 1882 податокъ инакшій, нѣжь той, якій мы въ горѣ пôсля уставы зъ 7 червня 1881 докладно выказали, — то въ такôмъ случаю покривдженый повиненъ внести до дотычного уряду податкового рекурсъ въ протягу 30 днѣвъ ôтъ дня доручення и потвердженя наказу платничого. Рекурсъ той може легко собѣ уложити кождый выказуючи пôсля того, що мы въ горѣ пояснили, свою кривду, покликуючись при тôмъ на наведенй повысше уставы и наконець просячи, щобы наказъ платничій на податокъ грунтовый за рр. 1881 и 1882 и додатки до податкôвъ були поправленй, а наложена екзекуція ажь до залагодженя рекурсу повздержана.

Замѣтити треба, що улекшеня въ поборѣ збôльшеного податку грунтового ажь до залагодженя реклямацій (с. е. ôтъ 1 сѣчня 1881 до 1 липня 1883) не розтягаются на тй посѣлости, въ котрыхъ наступила змѣна въ особѣ посѣдателя, съ выняткомъ лишь если новый властитель набувъ посѣлôсть яко спадщину по родичахъ, дѣтяхъ, жѣнцѣ, мужу, або набувъ еи въ дорозѣ примусовои продажи.

ДОПИСИ.

Ôтъ Коломыѣ.

(*Въ дѣлѣ заложеня господарско-промыслового товариства.*) Справа заложеня господарско-промыслового товариства для заступленя интересôвъ господарѣвъ сельскихъ и промышленникôвъ, — дякувати щирымъ заходамъ членôвъ филіи тов. им. Качковского въ Станиславовѣ — зближае ся до щасливого рѣшеня. Дня 23 вересня (5 жовтня) 1882 ôтбудеся першій загальный зôбръ того товариства въ Станиславовѣ. Що основанье товариства господарско-промыслового есть однымъ зъ найважнѣйшихъ средствъ до здвигненя меншихъ посѣдателѣвъ селяньскихъ и мѣщанъ ôтъ дальшого упадку економичного, що товариство — зъеднавши въ собѣ численнй силы для однои гадки и цѣли, много може причинитися до пôднесеня господарства и промыслу, а тымъ до добробыту селянъ и мѣщанъ, — сего нѣкто, знаючій ôтношеня краю нашого, перечити не буде. Дотеперь збуває посѣдателямъ меншихъ посѣлостей селяньскихъ на потрѣбнôй интересамъ ихъ репрезентаціи, розвôй господарствъ селяньскихъ полишеный добрôй воли поодинокихъ посѣдателѣвъ, субвенціями въ фондôвъ публичныхъ вспиране „Галицке товариство господарске“ во Львовѣ служитъ тôлько интересамъ бôльшихъ посѣдателѣвъ, для того крайна вже була пора — тому станови конець положити и постаратися о репрезентацію для господарствъ селяньскихъ. Желаючи, щобы товариство съ початкомъ свого дѣланя съ користею селянъ и мѣщанъ могло трудитися, вскажемо на средства для достиженя тои цѣли:

1. Щобы Выдѣлъ чи Зарядъ товариства складався зъ мужѣвъ не лишь посѣдаючихъ потрѣбне знанье, але такожь маючихъ щиру волю свои силы для добра товариства посвятити и его въ якъ найширшй круги нашого краю ширити.

2. Щобы съ зборами членôвъ полученй були въ малôмъ розмѣрѣ выставы предметôвъ господарскихъ, льосованя знарядôвъ, насѣня, практичныхъ книжокъ, огляданье взôрцевыхъ господарствъ и т. и.

3. Щобы кромѣ загального збору ôтбувалися періодично вандрôвнй зборы; при тыхъ зборахъ маютъ обговорюватися ôтношеня господарскй и промысловй дотычнои окрестности, въ котрôй зôбръ ôтбувае ся.

4. Старатися о закладанье кружкôвъ господарскихъ по селахъ и мѣсточкахъ; кружки господарскй суть пôдставою для дѣланя товариства господарского.

5. Старатися о выдаванье свого органу, котрый бы цѣлямъ посѣдателѣвъ меншихъ цѣлкомъ служивъ и члены товариства за отвѣтнымъ вынагородженьемъ его побирали.

6. Старатися о закладанье огородôвъ школьныхъ при школахъ сельскихъ и усилія учителѣвъ въ тôмъ взглядѣ вспирати.

7. Старатися о заложенье въ мѣсци до того ôтповѣднôмъ школы господарскои, призначенои для сынôвъ господарѣвъ сельскихъ и школы ремесничои, призначенои для сынôвъ мѣщаньскихъ.

8. Вказувати господарямъ и ремесникамъ певнй и на довѣріе заслугуючй жерела закупна и продажи артикулôвъ господарскихъ и промысловыхъ.

Выповнивши тое, певно товариство, а съ нимъ господарство, промыслъ и добробытъ будутъ взростати.

Зъ Залозець.

Зъ процесу „о заловецкй трираменнй кресты“, котрый ôтбувся въ Золочевѣ, звѣстно читателямъ „Дѣла“, що до часу судовои розправы ц. к. намѣстництво не було еще ôтповѣло на рекурсъ комитету церковного противъ выроку ц. к. староства въ Бродахъ. Порѣшенье рекурсу наспѣло въ намѣстництва вже по процесѣ за посредствомъ бродского староства. Содержанье рѣшеня намѣстництва есть слѣдуюче (въ перекладѣ зъ польского языка): „До гр. к. комитету парохіяльного, на руки о. А. Гутковского. Рекурсу, внесеного черезъ о. А. Гутковского противъ тутешному выроковн зъ дня 13 мая 1882, не увзгляднило выс. ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ дня 3 вересня с. р., а то зъ причины, що пôсля §. 19 уступу 2 уставы конкуренційнои зъ дня 15 серпня 1866 повиненъ комитетъ церковный строго держатися правосильно ухваленыхъ при розправѣ конкуренційнôй постановлень и дбати о ихъ переведенье, чого однакъ комитетъ въ сѣмъ случаю не доповнивъ, бо пôсля плану принятого правосильно черезъ стороны при розправѣ конкуренційнôй мали бути умѣщенй на церквѣ однораменнй кресты, тымчасамъ на перекôръ тому плянови умѣщено кресты трираменнй, — длятого тіи повиннй бути усуненй. О тôмъ завѣдомляю гр. к. парох. комитетъ на руки о. А. Гутковского яко рекурента и предсѣдателя комитету съ вôзваньемъ, щобы найдальше въ 14 днях выповнивъ тутешный правосильный вырокъ и зложивъ 24 зр. 24 кр. в. а., на котрыхъ солидарну уплату съ Василемъ Стаховымъ зôставъ засудженый. — *Русоцкій*, староста“.

Дня 22 вересня зъѣхала до Залозець комисія духовна въ справѣ руского сотрудника о. М. Садовского. Ц. к. намѣстництво удалося дня 5 вересня до митрополичои консисторіи въ справѣ о. Садовского, а вже 8 вересня консисторія поручила урядови деканальному выѣхати до Залозець на комисію и переконатися о правдѣ чиненыхъ о. Садовскому закидôвъ. Що именно служило за пôдставу ц. к. намѣстництву до переписки съ консисторією въ справѣ о. Садовского, чи урядовй донесеня, чи може статія „Dziennik-a polsk-ого“, котра о. Садовского страшно оклеветала, сего не знати. Комисія духовна, зложена зъ о. декана и двохъ священикôвъ, прибула до Залозець дня 23 вересня; комисія завôзвала кромѣ провизорôвъ церковныхъ такожь урядъ громадскій и многихъ прихожанъ.

Комисія мала довѣдатись правды що до трехъ закидôвъ: 1) що о. Садовскій убирае хлопцѣвъ въ „латиньскй орнаты“ и тымъ чиномъ колись тамъ при процесіи давъ велику соблазнь народови; 2) що о. Садовскій пôдбурюе Русинôвъ противъ Полякôвъ; 3) що о. Садовскій поздиравъ зъ хоругвъ образы на велику соблазнь народу и заступивъ ихъ трираменными крестами.

Комисія духовна по переведенôмъ слѣдствѣ довѣдалася, що: Ad 1) въ Залôзцяхъ суть дальматики ôтъ 35 лѣтъ и бували уживанй при богослуженю въ той способъ, що хлопцѣ убиралися въ нихъ и нѣкто нѣколи тымъ не соблазнявся, противно, прихожанамъ тое подобалося. Тôлько сего року, въ часѣ борбы о трираменнй кресты, пôдчасъ процесіи на Божое Тѣло одинъ латинникъ, хотячи зробити смѣхъ зъ святыхъ рѣчей, продерся помѣжь людей до хлопця въ дальматицѣ несучого братскій крестъ металевый, важучій до 10 кильо, и поцѣлувавъ хлопця въ руку, пôрвавши его руку такъ напруго, що мало хибувало до калѣцтва, колибъ хлопець бувъ крестъ выпустивъ зъ другои руки; той самъ латинникъ утѣкаючи по тôмъ сповненôмъ чинѣ, потрутивъ одного изъ несучихъ балдахинъ, такъ що якбы бувъ о. Садовскій не ухилився, бувбы упавъ съ святынями. При комисіи духовнôй люде зôзнали, що они именно тымъ фактомъ соблазнилися, а не дальматиками. Ad 2) зôзнали прихожане передъ комисією, що о. Садовскій нѣколи нѣчого противъ Полякôвъ не говоривъ, противно, заохочувавъ людей до згоды и любови. Ad 3) зôзнали люде, що о. Садовскій нѣколи образôвъ зъ хоругвъ не здиравъ, але на закупленыхъ передъ двома роками хоругвахъ казавъ поставити трираменнй кресты.

Буде тому звышь три тыжднѣ, якъ до одной жидôвки, котра пріѣхала зъ Одессы до своякôвъ на весѣлье, прійшла революційна россійска часопись „Земля и Воля“. Залозецкій почмайстеръ ôтдавъ тую посылку судови и на пôдставѣ того перепровадивъ п. судія Кашеваго строгу ревизію въ хатѣ жидôвскôй въ супроводѣ урядника и жандарма. При ревизіи мы знайти якйсь письма и россійскй книжки. Актъ въ тôй справѣ переславъ судъ до прокуратори.

Соймъ краевый.

Одинайцяте засѣданье, дня 23 вересня.

Ôтчитано списъ 39 новыхъ петицій, — всѣхъ петицій вплынуло до 23 вересня 354. Зъ внесеныхъ петицій цѣкавѣйшй: комитетъ церковный св. Петра и Павла во Львовѣ о субвенцію на реставрацію церкви. — Фундація гр. Скарбка о субвенцію на реставрацію театру. — Громады Яворôвъ и Блудники о субвенцію на будову школъ. — Гром. Броды и Снятынъ о пожичку. — Выдѣлъ пов. бродскій о примусову асекурацію будынкôвъ селяньскихъ. — Гром. Рудки, Вощицѣ и Шептицѣ о змѣну дороговои уставы. — Пять громадъ о регуляцію рѣки Стрыя. — Товариство горальникôвъ о практичну школу горальництва въ Дублянахъ. — Выдѣлъ пов. въ Надвôрнѣ о продовженье речинця реклямацій противъ вымѣру податку грунтового. — Мѣсто Бучачь о право выбору посла на соймъ. — Мѣсто Стрый о спѣшне утворенье суду окружного.

Пос. Гавзнеръ внѣсъ слѣдуючу интерпеляцію до маршалка краевого: „На засѣданю рады мѣста Львова въ липню с. р. дръ Тадей Жулинскій, котрый есть заразомъ хеникомъ патологичнымъ головного шпиталю, реферувавъ материялъ противъ розпорядженя выдѣлу кр. зъ 2 липня 1880, въ справѣ принимання хорыхъ и ихъ усуваня зъ шпиталю. Зъ тои причины видко кр. выточивъ дрови Жулиньскому дисциплинарне слѣдство. Зваживши, що дръ Жул. выступае и радѣ мѣскôй яко выбраный членъ рады, сповняе отже обывательскій обовязокъ; зваживши далѣ, що всяке стѣснюванье обывателѣвъ въ виконуваню ихъ обовязкôвъ есть актомъ насилуваня независимôсть тѣлъ репрезентаційныхъ, противнымъ духови конституціи и автономіи; зважаючи, що навѣть правительство дае своимъ урядникамъ повну волю дѣланя въ тѣлахъ репрезентаційныхъ

и не потягае ихъ до отвѣчальности — запытуе интерпелянтъ и товаришѣ, на якôй пôдставѣ выдѣлъ кр. выточивъ слѣдство дисциплинарне дрови Жулиньскому?" — Маршалокъ заявивъ, що интерпеляцію тую передасть выдѣлови краевому.

Предложенье правит. съ прелиминаремъ фондôвъ индемнизаційныхъ на р. 1883 ôтослано до комисіи буджетовои.

Зъ порядку дневного пос. Меруновичь мотивувавъ свое внесенье о пожичкахъ зъ банку краевого на будову школъ. Бесѣдникъ пôднѣсъ, що будова школы есть дуже утяжлива для громадъ, — неразъ стаесь початкомъ еи руины. На 6300 громадъ есть ледво тысячь кôлькасотъ такихъ, що маютъ школы добрй, а 2500 громадъ не маютъ жадныхъ школъ. На 850.000 дѣтей обовязаныхъ до шкôльнои науки учащае до школъ лишь 288.000, а для 562.000 нема будынкôвъ шкôльныхъ. — Внесенье п. Меруновича ôтослано до ком. буджетовои.

Пос. Василевскій мотивувавъ свое внесенье о заведенье стражникôвъ дорôгъ громадскихъ. На 31.000 кильометрôвъ довготы дорôгъ громадскихъ бôльша часть дорôгъ знаходится въ дуже лихôмъ станѣ; нѣчого не поможутъ всякй субвенціи краевй на дороги, если они не будутъ належно удержуванй и направлюванй. О тое малибы дбати власне стражники. — Внесенье пос. Василевского ôтослано до ком. дороговои.

П. Романовичь, яко справоздавецъ ком. буджетовои, реферувавъ справозданье о замкненю рахункôвъ зъ р. 1880 фондôвъ самостôйныхъ пôдъ управою выдѣлу кр. Загальный станъ маетку всѣхъ тыхъ фондôвъ выносивъ съ кôнцемъ 1880 р. 2,931.906 зр.; найважнѣйшу рубрику творили фонды стипендійнй, бо 2,328.232 зр.

Пос. Скалковскій въ имени комисіи буджетовои реферувавъ внесеня выдѣлу кр. въ справѣ реорганизаціи ôтдѣлу рахункового выдѣлу кр. Всѣ внесеня комисіи принято.

Пос. гр. Сциніо именемъ ком. буджетовои здававъ справу зъ прелиминаря школы въ Дублянахъ, школы лѣсовои во Львовѣ и курсу горальництва въ Дублянахъ. Пос. Старовейскій внѣсъ резолюцію, щобы въ Дублянахъ для практичнои науки заложити горальню, увôльнену ôтъ податку. Противъ того промовлявъ мѣжь иншими о. Красицкій. При голосованю внесенье Старовейского дôстало лишь 23 голосôвъ, отже упало.

Дванайцяте засѣданье, дня 25 вересня.

Ôтчитано списъ новыхъ петицій; цѣкавѣйшй зъ нихъ: Властителѣ реальностей въ Богородчанахъ въ справѣ рустикального банку. — Гром. Озеряны въ справѣ будовы дороги зъ Борщева до Чорткова. — Братство им. св. Николая въ Станиславовѣ о запомогу. — Товариство ткачôвъ въ Коссовѣ о запомогу и безпроцентову пожичку. — Гром. Печенѣжинъ о запомогу и безпроцентову пожичку на будову школы.

На нагляче внесенье комисіи петиційнои ухвалено удѣлити погорѣлцямъ села Поручина въ бережаньскôмъ пов. 500 зр. запомоги. (Въ Поручинѣ згорѣло сими днями 52 господарѣвъ а 176 будынкôвъ). Запомога мае бути переслана на руки маршалка повѣтового.

Зъ порядку дневного п. Максъ мотивувавъ свое внесенье о будову желѣзницѣ зъ Тернополя до Копичинець, а пос. Поляновскій свое внесенье о приспѣшенье будовы желѣзницѣ зô Львова до Равы. Оба внесеня ôтослано до ком. желѣзничои.

Комисія буджетова внесла на просьбу дра Гротта, директора канцеляріи выдѣлу кр., пôдвысшити ему скôлькôсть дерева зъ 6 на 12 сяжнѣвъ. О. Красицкій предложивъ перейти до порядку дневного, понеже п. Гроттъ побирае 2450 зр. пенсіи кромѣ мешканя зъ 4 комнатъ въ будынку соймовôмъ. Однакожь бôльшôсть сойму приняла внесенье комисіи.

Пос. Сангушко именемъ комисіи культуры краевои поставивъ внесенье, щобы на засадженье лѣсомъ пѣсковъ въ пов. яворôвскôмъ удѣляти на 8 лѣтъ кредитъ въ квотѣ 1900 зр., а въ пов. мостискôмъ 1920 зр. — Соймъ принявъ безъ дебаты.

Комисаръ правительственный ôтповѣвъ на интерпеляцію п. Вольфарта въ справѣ жупы сольнои въ Калуши, котра мусѣла бути застановлена зъ причины выливу водъ. Кошта реконструкціи вынесутъ кôлькадесятъ тысячь зр. Ôтъ рѣшеня министерства зависитъ, чи жупа буде на ново отворена. Тымчасомъ скрѣплено продукцію соли въ Долинѣ и въ Дрогобычи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*Конференціи министерскій.*) Въ суботу, дня 23 вересня вечеромъ ôтбулася въ Пештѣ спôльна конференція министрôвъ пôдъ предсѣдательствомъ министра справъ заграничныхъ, гр. Кальнокого. Въ конференціи взяли участь: гр. Биляндтъ-Райдтъ, Каллай, гр. Таффе, дръ Дунаевскій, гр. Тисса и гр. Сапари. Предметомъ конференціи було установленье спôльного буджету на р. 1883. „Fremdenblatt" доноситъ, що на сегорôчнôй осѣннôй сесіи делегацій въ Пештѣ спôльне правительство внесе справозданье министерства вôйны зъ спотребленя пацификаційного кредиту. Пôсля информацій того офиціозного дневника министерство вôйны такъ заощадило сегорôчный кредитъ, що хочь бувъ удѣленый о 2 миліоны менше, якъ жадало правительство, то предсѣ выстарчитъ замѣсть до жовтня ажь до кôнця грудня сего року.

(*Цѣсарь*) прибувъ дня 24 с. м. зъ Геделле до Пешту, щобы проводити спôльнôй министерскôй конференціи. Тая спôльна конференція пôдъ предсѣдательствомъ цѣсаря ôтбулася вечеромъ дня 24 с. м.; въ конференціи взяли участь президенты обохъ кабинетôвъ (гр. Таффе и Тисса), спôльнй министры, оба министры скарбу и адмиралъ Пекъ. „Budapest. Corrp." доноситъ, що на тôй конференціи установлено спôльный буджетъ и вызначено речинець скликаня делегацій на день 20 жовтня с. р. Цѣсарь забавивъ въ Пештѣ до 25 вересня вечеромъ.

(*Пос. Шенереръ*), якъ се мы вже доносили, намѣривъ заложити нову партію народно-нѣмецку, котра булабы діяметрально противною народно-нѣмецкôй партіи дра Фишгофа и Вальтерскирхена. Коли Фишгофъ и Вальтерскирхенъ бажаютъ мирного житя и розвою всѣхъ народностей Австріи на основѣ демократичнôй, то Шенереръ бажае, щобы верховодили Нѣмцѣ, а позаякъ теперь того бути не може, то Шенереръ радбы зовсѣмъ позбутися Славянъ зъ Австріи, отже предкладае, щобы Галичину и Буковину прилучити до Угоръ. Шенереръ бувъ скликавъ народный збôръ до Линцу, передъ котрымъ хотѣвъ розвинути програму новои нѣмецкои партіи. Але правительство заборонило ôтбути той збôръ, именно для того, що въ програмѣ политичнôй, котра мала дискутуватися, було предложенье прилучити Галичину и Буковину до Угоръ и др. Намѣстництво горѣшнои Австріи въ рескриптѣ своѣмъ подало яко причину заказу збору тое, що дискуссія надъ такою програмою на зборѣ народнôмъ моглабы выкликати агитацію змѣряючу до змѣны теперѣшного устрою державы.

(*Центральна комисія для регуляціи податку грунтового*) зôбралася въ Вѣдни въ министерствѣ скарбу. Комисія тая складаесь зъ 18 членôвъ, репрезентантôвъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ; Галичина репрезентована 6 членами.

(*Сойми*) ческій, моравскій, шлескій, низшо- и высшо-австрійскій, зальцбурскій, каринтскій и форальберскій зôбралися на сегорôчну сесію дня 26 вересня.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Царь съ родиною пріѣздивъ до Москвы не для коронаціи, якъ се загально думали, але для звидженя выставы. Царь съ родиною звидѣвъ выставу въ четверъ и пятницю минувшого тыждня, а въ суботу опустивъ Москву, удавшися до Петергофу. Россійскй, особливо московскй газеты, обширно описуютъ побытъ царя въ бѣлокаменнôй Москвѣ. Царь прибувъ до Москвы дня 20 л. с. м. Улицѣ, котрыми зъ дворця желѣзницѣ проѣзжала царска родина були украшенй и заповненй товпами народу, витаючого свого монарха. Московскій городскій голова повитавъ царя хлѣбомъ-сôлю и отвѣтною промовою. При входѣ царя въ успеньскій соборъ митрополитъ московскій Іоаникій съ двома епископами и духовеньствомъ рôвножь повитавъ царя промовою. По ôтправленôмъ богослуженю въ успеньскôмъ соборѣ царь удався до Чудова монастыря, а зъ ôттамъ колясскою на Николаевскій дворець, до Кремля. По полудни царь и царева звидѣли Елисаветиньскій институтъ и Петровскій дворець. На другій день въ полудне ôтбувъ царь съ родиною осмотръ войска. При царю бувъ и кн. черногорскій. Царь бувъ дуже вдоволеный еволюціями войска и розмовлявъ ласкаво съ комендантами корпусôвъ. По осмотрѣ царь съ родиною удався колясскою до Петровского дворця посередъ товпъ народу. По полудни вся царска родина въ супроводѣ министрôвъ и генералôвъ удалась на выставу, котра була для публики замкнена: могли бути присутнй тôлько выставителѣ. Въ групѣ выставы образôвъ царь найбôльше любувався портретомъ пок. царя Александра II и образами Семирадского. Рôвножь велику увагу звертавъ царь и на предметы выставовй въ другихъ ôтдѣлахъ. На слѣдуючій день царь такожь звидѣвъ выставу и пробувъ тамъ кôлька годинъ. Другого дня царь съ родиною ѣздивъ електричною желѣзницею Сименса. По звидженю выставы царь и цариця безъ ескорты и въ ôткрытыхъ колясахъ поѣхали на обѣдъ до губернатора Москвы, кн. Долгорукова.

Египтъ. Кедивъ прибувъ вже до Каира, повитаный жителями арабскими и европейскими. На дворци ожидавъ кедива ген. Вольселей. Кедивъ за позволеньемъ Англіи поручивъ Бакеръ-паши зреорганизувати армію египску. Мѣсто Дамієтта пôддалося. Въ Александріи ôтбулося богослуженье по поводу привернення спокою и порядку въ Египтѣ. Королева англійска надала ген. Вольселеви и адмир. Сеймурови титулъ баронôвъ за ихъ заслуги въ Египтѣ. Россія стараеся, щобы зôбралася конференція европейскихъ державъ для залагодженя справъ египскихъ.

НОВИНКИ.

— **Справы архіепархіальнй.** Принятье резигнаціи Впреосв. митрополита Сембратовича не надôйшло еще доси зъ Вѣдня. Резигнацію свою подавъ митрополитъ въ двохъ примѣрникахъ: на руки цѣсаря и на руки папского нунція Ванутелли. Зъ Риму надôйшла вже ôтповѣдь; папа принявъ резигнацію и поручивъ митрополитови завѣдувати дѣлами архіепархіи ажь до дальшого рѣшеня. Кажутъ, що посада митрополита не буде черезъ два роки обсаджена, поки не наступитъ вырôвнанье рахункôвъ, бо звѣстно, що уступаючій митрополитъ поставивъ дуже значнй претенсіи. Не знати еще такожь, чи папа самъ именуе апостольского викарія для нашои архіепархіи, чи завôзве капитулу до выбору администратора. Папа мае небавомъ выслати двѣ булѣ: одну до галицко-руского духовеньства и народа, другу до митрополичои капитулы. Що до заспокоєня жадань митрополита подѣлало вже правительство потрѣбнй кроки; справою жаданои сумы 60.000 зр. за меліораціи занимаесь галицке намѣстництво, а що до вызначеня емеритуры (митрополитъ зажадавъ 20.000 зр. рôчно), запытувало министерство курію римску, скôлько платнѣ побираютъ кардиналы; зъ Риму надôйшла ôтповѣдь, що кардиналы маютъ рôчно 12.000 лирôвъ. Митрополитъ предсѣдае доси самъ засѣданямъ консисторіи. — Справа основаня руского епископства въ Станиславовѣ мае бути небавомъ введена въ житье. Тая епархія буде обнимати ôтповѣдну часть всхôдной Галичины и Буковину, бôльше-менше 20 деканатôвъ съ 700.000 душами. Доходы для нового епископа будутъ взятй зъ доходôвъ дотеперѣшнои архіепархіи и власне такій подѣлъ вже ведеся. — Крылошане оо. Малиновскій и Жуковскій подались вже о емеритуру. Намѣстництво переслало акты до Вѣдня и мало навѣть дати свое добромнѣнье, щобы вызначити обомъ тымъ крылошанамъ цѣлй пенсіи. — Сими днями ôтбувся дисциплинарный процесъ каноничный противъ оо. Наумовича и Емилія Левицкого зъ Майдану. О. Левицкій мавъ оправдатися. О. Наумовичь ôтъѣхавъ вже до Скалату, а рѣшенье процесу одержитъ пôзнѣйше.

— **Сорока**, звѣстный камердинеръ Впреосв. митрополита, зôставъ въ суботу увязненый. Черезъ пятницю въ ночи послѣджено непевну дѣятельнôсть Сороки и пôдозрѣваючи его о крадѣжь на великй розмѣры, дано таки зъ св. Юра зцати до полиціи. Въ наслѣдство того въ суботу о год. 5 вечеромъ явився комисарь полиціи съ полиціянтами и агентами, обсадили оба выходы зъ Юра и арештовали Сороку. Сорока схоронився до своеи хаты, скинувъ зъ себе одѣжь и такъ завзято опирався полиціи, що мусѣли его ажь закувати. Крикъ Сороки звабивъ товпы народу передъ браму св. Юра; въ супроводѣ тыхъ товпъ ôтпроваджено Сороку въ неглижу до полиціи. Пôдъ часъ арештованя Сороки Пр. еп. Сильвестеръ Сембратовичь выѣхавъ бувъ въ мѣсто а Впр. митрополита завѣдомлено о арештованю Сороки доперва въ послѣднôй хвили. Ревизія въ пивницяхъ св. Юра, въ огородѣ и помешканю Сороки ôтбувалась по арештованю ажь до 11 годины въ ночи. Разомъ съ Сорокою арештовано фѣрмана Впр. митрополита, Дмитра Ткачика. Слѣдство карне веде судія п. Литвиновичь.

— **Въ справѣ чотырѣхъ засудженыхъ въ процесѣ Ольги Грабарь и товаришѣвъ** внесене зажаленье неважности еще доси не выслано до найвысшого трибуналу, позаякъ прокураторъ п. Гиртлеръ перебувавъ довшій часъ на урльопѣ и не приладивъ еще замѣтôвъ противъ тому зажаленю. Кажутъ, що вже въ сихъ дняхъ будутъ высланй акта до Вѣдня и еще зъ мѣсяць потреває до розправы. Засудженыхъ пп. о. Наумовича, Площаньского, Залуского и Шпундера буде боронити въ Вѣдни посолъ дръ Менгеръ.

— **Бôйка во Львовѣ.** Въ недѣлю передъ полуднемъ ишовъ ринкомъ пôднапилый челядникъ рѣзничій Баранъ. Полиціянъ Давидко (жидъ) завôзвавъ его уступитися зъ хôдника, але Баранъ не услухавъ. Полиціянъ прискочивъ до Барана, щобы его арештувати, але той поваливъ полиціяна на землю. Почалась шамотанина. Довкола збѣгся народъ густыми лавами, а одинъ жидъ, комисантъ торговельный Кугель, свиснувъ на полиціянôвъ. Сей-часъ надбѣгло двохъ полиціянôвъ и вже въ трôйку заходились коло Барана, котрый опирався, спомаганый до того своими товаришами. На ринку и на улици Рускôй крики и проклоны; перекупки утѣкаютъ съ своими товарами, жиды замыкаютъ склепы. На се впадае 5 полиціянôвъ съ настромлеными багнетами, а за ними ôтрядъ войска, зложеный зъ 8 людей и одного официра. Официръ вôзвавъ публичнôсть, щобъ розôйшлася, и загрозивъ стрѣляньемъ. Народъ почавъ еще бôльше буритись. Наконець звязали пяного Барана и арештували его вразъ съ другими челядниками. Розлюченый народъ кинувся на Кугля, що спровадивъ стражь полиційну, але ôнъ утѣкъ до поблизького склепу, зъ ôтки взяла его полиція и такожь арештувала. За арештоваными удався народъ товпою ажь до полиціи, котру окружили теперь узброєнй жовнѣры. Баранъ тяжко побитый, а кромѣ того есть еще 5 полиціянôвъ побитыхъ. Арештовано 9 особъ.

— **Краевый судъ карный во Львовѣ** знѣсъ давнѣйше свое рѣшенье що до придержуваня всякихъ кореспонденцій, посылокъ и телеграмôвъ, надсыланыхъ до обжалуваныхъ пп. о. Наумовича, Площаньского, Залуского, Шпундера и др. Ôтъ теперь отже свобôдно ôтбирати тымъ особамъ всякй письма пôдъ ихъ адресами.

— **Мѣщаньска читальня въ Бродахъ** буде отворена дня 17 (29) с. м. Въ тôй цѣли ôтправитъ о. крыл. Лотоцкій о $10^{1}/_{2}$ год. передъ полуднемъ торжественне богослуженье, по чѣмъ удадутся зôбранй члены и гостѣ до дому п. Смочера (въ ринку, въ нарожнôй каменици при улици Золотôй, на I-ôмъ поверсѣ), где наступитъ отворенье читальнѣ, выбôръ выдѣловыхъ, вписы въ члены и уплаченье вкладокъ, якъ такожь нарада що до заповненя библіотики и замовленя часописей. Надѣемось, що такъ мѣсцева якъ и околична интелигенція возьме численну участь въ тôмъ радостнôмъ торжествѣ и не залишитъ надальше спомагати честныхъ бродскихъ мѣщанъ щирою своєю радою и пôдмогою. Щасть Боже до сего народного, пожиточного дѣла!

✝ **О. Стефанъ Горникевичь** священникъ-ювилятъ и парохъ въ Дроговыжи, упокоився въ 87-ôмъ роцѣ житя, а въ 58-ôмъ роцѣ священьства. Вѣчна ему память!

✝ **О. Александеръ Кордасевичь**, гр. ка. парохъ въ Ляшкахъ завязаныхъ, дек. комарняньского, упокоився дня 18 серпня с. р. въ 43-ôмъ роцѣ житя, а въ 19-ôмъ роцѣ священьства. — Вѣчна ему память!

— **Зъ пôдъ Горлицъ** пишутъ намъ: На денунціяціи польскихъ газетъ о будьтобы першôмъ трираменнôмъ крестѣ поставленôмъ парохомъ на цвинтари въ Бортнôмъ, зволѣтъ увѣдомити тіи напастливй газеты: що нехай они вышлютъ свого спеціяльного кореспондента въ нашй стороны, а той пересвѣдчится, що скрôзь по нашихъ церквахъ и цвинтаряхъ суть и трираменнй кресты и греческй ризы; суть трираменнй кресты, находячйся въ церквахъ ôтъ 200 лѣтъ, а суть и зъ новѣйшихъ часôвъ, дарованй до церковь навѣть нашими епископами. *Рускій священикъ.*

— **Буря съ градомъ** навѣстила въ недѣлю околицѣ Львова, Яворова и Янова. Гдекуды падавъ густый и великій градъ, якъ пр. въ селѣ Басѣвцѣ, где одинъ селянинъ ѣдучи на поли, мусѣвъ що хвиля выкидати градъ зъ воза, бо конѣ не могли тягнути. Притôмъ часто гремѣло и лыскало. До нынѣ воздухъ зимный и острый.

— **Зъ больницѣ въ Жовквѣ** выдалено сими днями 66-лѣтну старушку Дор. Сѣнкевичеву, вдову по приватнôмъ официялистѣ, невылѣчимо недужу, а то на тôй пôдставѣ, що дотычне розпорядженье заказуе оставати въ больницяхъ особамъ „невылѣчимо недужимъ". Бѣдна старушка блукалась по мѣстѣ, ажь доперва бурмистръ стрѣнувъ еи гдесь пôдъ плотомъ умираючу и казавъ ôтвести назадъ до больницѣ, где она за годину умерла. Таке розпорядженье, щобъ „невылѣчимо недужихъ" не держати въ больници, есть справдѣ дуже несправедливе и нелюдске, бо въ той спосôбъ змушуе оно хорыхъ людей безъ притулку гинути марно пôдъ плотомъ!

— **Вписы слухачѣвъ** до львôвского университету розпôчнутся дня 16 (28) с. м. и будутъ тревати до дня 2 (14) жовтня с. р. включно. Вписы до львôвскои школы политехничнои розпôчнутся съ днемъ 1 л. жовтня и потреваютъ до 15 л. жовтня с. р.

— **Россійскихъ жидôвъ-эмигрантôвъ въ Бродахъ** ôтъ дня 16 л. с. м. выслано до Россіи 517 особъ, до Парижа выѣхало 6 особъ, до Америки 1, а одна особа умерла. Убуло отже ôтъ того дня 524 особъ, такъ що доси остае еще 1.685 жидôвъ-эмигрантôвъ.

— **Именованя.** Дѣйстными учителями (учительками) именованй Николай Сидоръ учителемъ-управителемъ и Вл. Шибальска учителькою молодшою въ школѣ етатовôй въ Перемышлянахъ и Елеон. Томашевска въ Рыковѣ. Лѣкарями повѣтовыми II класы именованй: дръ Орестъ Литвиновичь въ Товмачи, дръ Яковъ Дорожиньскій въ Яворовѣ и Ж. Дзиковскій въ Пôдгайцяхъ.

— **Гончарска школа** не буде вже основана во Львовѣ, якъ се бувъ первѣстный проектъ, а то по тôй причинѣ, що не можь еи умѣстити въ комнатахъ школы рисункôвъ и моделёваня, а на помѣщенье въ якôмъ иншôмъ будынку не позваляе первѣстный планъ организаційный. Фонды, призначенй на тую школу, послужатъ теперь на вывѣнованье ôтдѣлу промыслу деревляного въ львôвскôй школѣ рисункôвъ и моделёваня. Натомѣсть постановило правительство зреорганизовати и розширити гончарску школу въ Коломыѣ.

— **Для поясненя жидôвского слова „Газука"**, котре неразъ съ докоромъ вымовляютъ не-жидôвскй уста, якъ се видно такожь въ послѣднôй бесѣдѣ пос. Меруновича, а котрого значеня многй певно не розумѣютъ, даемъ тутъ слѣдуючй примѣтки: „Газука" (а може „Хасука") мае для жидôвъ таку силу и таку користь: пр. арендарь або иншій якій жидъ въ селѣ сподобавъ собѣ якій грунтъ селяньскій и забагъ его набути. Удаесь тогды до свого кагалу и представляе тамъ свôй замѣръ „купна". По сѣмъ „платитъ" на руки кагалу за той грунтъ, розумѣесь якусь маленьку частинку вартости, пр. 1%. По такôмъ „купнѣ" мае той жидъ неограничену власть до сего грунту и всѣ его племенники стараются всѣми силами допомочи ему до набутя его; нѣкто кромѣ „купця" не пожичатъ тому селянинови грошей, не дасть нѣчого „на боргъ", стараесь скрыто у всѣмъ ему перешкоджувати и вплывае морально, щобы майно того селянина попалося въ руки „купця". Такъ ось скорше чи пôзнѣйше прійде грунтъ селяньскій на власнôсть жидôвску и то на пôдставѣ тои непощадной „Газуки".

— **Въ краевôй школѣ господарства лѣсового** розпôчнеся новый пôврôкъ въ половинѣ жовтня. Щобъ бути принятымъ, треба мати найменше 17 лѣтъ житя, выказатись однолѣтнымъ занятьемъ практичнымъ и зложити вступный испытъ, котрый бы ôтповѣдавъ бодай вѣдомостямъ укôнченои 4-тои клясы гимназіяльнои або реальнои. Кто вже укôнчивъ цѣлу гимназію, школу реальну, або школу рôльничу въ Дублянахъ, той буде принятый безъ вступного испыту.

— **Построенье телефону во Львовѣ.** Министерство торговлѣ позволило предпринятю львôвскому на построенье и експльоатацію линій телефоничныхъ во Львовѣ съ околицею ажь до ôтдаленя 10 кильометрôвъ. Построенье телефоничне розпôчнеся небавкомъ. Нове се средство комуникаційне причинится немало до выгоды публичности.

— **Для Русинôвъ потерпѣвшихъ послѣдними часами елементарнй шкоды**, надôславъ на руки пашои администтараціи о. Петровскій зъ Москалѣвки

зновъ 15 зр., яко складку ôтъ своихъ парохіянъ. Давнѣйше дôстали мы ôтъ сеи громады на ту саму цѣль 22 зр. 50 кр. Часть и слава честнôй громадѣ, котра спѣшитъ съ помочею нещасливымъ своимъ братямъ-землякамъ! Честь и слава панотцеви, котрый змôгъ своихъ парохіянъ справити на дорогу такои гуманности!

— **На слѣдуючѣ посады учительскѣ** розписуе конкурсъ окружна рада шкôльна въ Дрогобычи: въ Сходници съ платнею 300 зр., въ Болехôвцяхъ съ пл. 295 зр. и доходомъ зъ шк. грунту вартости 5 зр., въ Ренигсавъ съ пл. 296 зр. и доход. зъ шк. гр. варт. 4 зр., въ Рыхчицяхъ польскихъ съ пл. 400 зр., въ Вороблевичахъ съ пл. 300 зр., въ Улашовѣ съ пл. 400 зр., въ Бранници съ пл. 300 зр., Уличнôмъ съ пл. 400 зр., въ Лѣтинѣ съ пл. 400 зр., въ Ясеници сôльнôй съ пл. 300 зр., въ Добровлянахъ съ пл. 300 зр. въ Рабчицяхъ съ пл. 295 зр. и дох. зъ шк. гр. варт. 5 зр., въ Стебнику съ пл. 300 зр. въ Ильнику съ пл. 300 зр. въ Яблôнцѣ нижнôй съ пл. 300 зр., въ Комарникахъ съ пл. 400 зр. При всѣхъ тыхъ школахъ мае учитель вôльне мешканье. Суть то школы статовѣ одноклясовѣ. Речинець до кôнця жовтня (н. ст.) с. р.

— **Значнѣйшѣ пожары** Въ Бѣлôмъ Потоцѣ въ пов. чортковскôмъ погорѣло чотырёхъ селянъ; неубезпечена страта 2.000 зр. — Въ Керници въ пов. городецкôмъ знищивъ пожаръ 15 загородъ селяньскихъ съ цѣлымъ добыткомъ. Неубезпечена по бôльшôй части страта выноситъ 8.500 зр. — Въ Кротошинѣ въ пов. львôвскôмъ згорѣли 4 обôйстя селяньскѣ; неубезпечена страта 1.300 зр. — Въ Мокрянахъ въ пов. мостискôмъ погорѣло 8 господарѣвъ, а лишь трехъ було въ части убезпеченыхъ. Страта 4.520 зр. — Въ Торкахъ въ пов. соколôвскôмъ знищивъ пожаръ обôйстя 14 господарѣвъ съ великимъ добыткомъ. Неубезпечена страта 6.500 зр.

— **Убійства.** Въ Долинѣ въ пов. товмацкôмъ селянинъ Атаманюкъ побивъ такъ свою жѣнку, що тая незадовго умерла. Атаманюка арештовано.

— **Въ Краковѣ** ôтбулася сими днями полиційна ревизія у польского литерата Годіего (Іос. Токарженича), не найшла однакъ нѣчого пôдозрѣного. При ревизіи було 6 полиційныхъ агентôвъ. Причина ревизіи незвѣстна.

— **Въ Краковѣ** велася сими днями розправа судова противъ Евстаху Галациньскому, обжалованому о провину основуваня и участи въ тайныхъ кружкахъ соціялистичныхъ. Судъ увôльнивъ обжалованого.

— **Въ справѣ Естеры Солимоссы** зарядила прокураторія нове слѣдженье, котре мае вести трибуналъ въ Мармаросъ-Сигетъ. Се сталось по сѣй причинѣ, що органамъ судовымъ, котрѣ вели дотеперь справу Солимосси, закинено великѣ надъужитя на инквизитахъ.

— **На дѣвоче воспиталище инокинь Ч. С. В. В. во Львовѣ** прислав на руки нашои администраціи о. Петро Витошиньскій, деканъ старосôльскій, 6 зр. 50 кр. зъ складки, въ котрôй участвовали: о. П. Витошиньскій 1 зр., о. Л. Щавиньскій зъ Раковои 1 зр., о. А. Левицкій 1 зр., о, Л. Ясеницкій зъ Старои соли 1 зр., о. А. Скородыньскій зъ Сушицѣ 1 зр. о. А. Менциньскій зъ Фульштына 50 кр. и А. Витошиньскій зъ Сянока 1 зр.

— **Межи Мамаешти а Кôцманемъ** на Буковинѣ переѣздивъ дня 4 л. с. м. дорогою черезъ шляхъ желѣзницѣ майстеръ муллярскій Вострадовскій зъ Черновець. Ледви въѣхавъ на шляхъ, ажь тутъ заперто зъ другои стороны переѣздъ, а тымчасомъ надъѣхавъ зô Львова поѣздъ товаровый. Вострадовскій скочивъ зъ воза и зломавъ ногу, а конѣ и вôзъ зовсѣмъ здрухотавъ поѣздъ.

— **Въ Вѣдни** поновлено сими днями знову замахъ розбишацкого убійства. 36-лѣтный рѣзникъ Іосифъ Свобода, родомъ зъ Праги, повертавъ до дому на „Вѣнеръ-Найштадъ", где коло фабрики желѣзниць здыбавъ якогось незнакомого чоловѣка, котрый сказавъ, що буде его проводжати. Такъ ишли оба ажь на маленьку луку, где положилися въ травѣ. Тогды незнакомый выймивъ нôжь и пхнувъ Свободу въ живôтъ, ôттакъ забравъ ему зъ кешенѣ 4 зр. и кинувъ раненого до каналу. По якôмось часѣ выдôстався живый еще Свобода на верхъ, где найшли его люде и ôтвезли до шпиталю. Полиція увязнила вже одну пôдозрѣну особу.

— **Въ Могилевѣ**, якъ пише петербурска „Недѣля", полиційный урядникъ Пасиницкій запрягъ мѣсто коней двохъ селянъ до свого поѣзду, именно Леонтія Грабчака и Пилипа Кушту, котрѣ мусѣли ôтвезти его до Бару, ôтдаленого о 7 верстъ. Власть администраційна, довѣдавшись про се, укарала примѣрно нелюдского Пасиницкого, що то забажавъ ити слѣдами римского Нерона, або пр. бутного шляхтича Канёвского.

— **Невинно засуджено** въ Вѣдни дня 2 л. с. м. одну дѣвчину за крадѣжь у свого пана. Дѣвчина сидѣла ажь доси въ вязници, ажь доперва сими днями зголосилась до суду друга служаща у того самого пана и въ скрусѣ призналась, що то она украла рѣчи свого пана, а лишь пôдкинула ихъ въ лôжко своеи товаришки, коли вже розпочалось слѣдженье. Невинно сказану дѣвчину сей-часъ пущено на волю.

— **Епископъ — фалшôвникомъ грошей.** Въ Генуѣ арештовано Григорія Липарони зъ Перугіи, лат. епископа, родомъ зъ Италіи, котрый еще 1865 р. засудженый бувъ за фалшованье грошей на 10 лѣтъ тяжкихъ робôтъ. Тогды то утѣкъ ôнъ до Бразиліи, где удалося ему одержати посаду учителя при однôмъ зъ публичныхъ заведень науковыхъ. Недавно забажавъ той епископъ-фалшôвникъ-учитель ôтвѣдати свою ôтчину и выѣхавъ дѣйстно до Италіи, зъ ôтки намѣривъ вернути знову до Бразиліи. Вже сѣдавъ съ поворотомъ на корабель въ Генуѣ, але тутъ его прицапнула власть и увязнила.

— **Выказъ Всеч. и Благ. П. Т. жертвователѣвъ на дѣвоче воспиталище пôдъ зарядомъ Инокинь чина св. Василія Вел. зъ Словиты, котрымъ за ихъ жертвы комитетъ заявляе свою щирѣйшу подяку:** *(Дальше.)*

246) Всч. о. Кобрыньскій, дек. город., дальшѣ жертвы ôтъ Всч. оо. Церковича Ант. и Глиньского Теофана по 5 зр., Ступницкого Іоа. 4 зр., Каратнѣцкого Іос. и Балицкого Мих. по 2 зр., ôтъ Ч. братства церк. въ Поточискахъ 3 зр. — разомъ 21 зр.; 247) Всч. о. Киперовичъ Викторъ деканъ олешицкій епарх. Перем. ôтъ Всч. оо. Ванковича, Кульматыцкого, Лѣсковацкого зъ Олешиць и ôтъ себе по 50 кр., ôтъ Ч. прихожанъ зъ Олешиць: Кузыка 30 кр., Жука 20 кр., Нейдиха 25 кр. — разомъ 2 зр. 75 кр.; 248) Всч. о. Грушкевичъ Дим. зъ Залѣся ôтъ себе 3 зр., ôтъ Ч. церк. брацтвъ мужеского старшого въ Залѣсю, ôтъ молодшого и ôтъ сестриць по 2 зр., ôтъ парохіянъ 4 зр., ôтъ церков. брацтва мужес. въ Новоселицѣ и ôтъ сестриць по 2 зр. ôтъ парохіянъ тамже 3 зр. — разомъ 20 зр.; 249) Всч. о. Хилякъ Володим. въ Бортнôмъ еп. Перем. складки церкви Бортнянской 5 зр. 90 кр., Прегониньскои 88 кр., ôтъ себе 1 зр. 22 кр. — разомъ 8 зр.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Зъ АЕпархіи Львôвскои.

До испыту конкурсового припущенѣ: оо. І. Чировскій зъ Ходачкова, Мих. Садовскій зъ Залозець, І. Твардісвичъ зъ Плѣснянъ, Ник. Смалко зъ Кобакъ.

Ôтъ испыту конкурсового увôльненѣ: оо. Іос. Горалевичъ зъ Гановець, Ем. Кушикъ зъ Черновець, Як. Гудикъ зъ Стрѣлковець, Вол. Барановскій зъ Дусанова и Теод. Пюрко зъ Вѣдня.

Каноничну институцію одержавъ о. Марк. Сѣрецкій зъ Корнича на кап. Фиткôвъ дек. надвôрняньского.

До каноничнои институціи завôзванѣ: оо. Ал. Бѣлинкевичъ зъ Лѣсокъ на Корничъ дек. коломыйского, Ил. Алексевичъ зъ Нижнева на пар. Бабинцѣ, І. Озаркевичъ на пар. Снятынъ и Ем. Ганкевичъ на пар. Белелуя.

Сотрудництва одержали: оо. Вол. Бурачиньскій зъ Фиткова въ Бѣлыхъ Ославахъ дек. надвôрняньского и Гриневичъ въ Щирци.

Завѣдательства одержали: оо. Бѣлинкевичъ въ Борусовѣ, Мих. Величко въ Милошовици и Лонкевичъ въ Долинянахъ.

Зъ Епархіи Перемыскои.

Завѣдательства одержали: оо. Ал. Чайковскій въ Ялинѣ дек. сянôцкого и Игн. Маликъ въ Воли Олешицкôй.

Каноничну институцію одержавъ о. Он. Дрималикъ зъ Ялины на пар. Тристянцѣ дек. добромильского.

Сотрудництво одержавъ о. Сильв. Бараноцкій въ Самборѣ.

О удѣленье архиерейского благословеня проситъ о. Игн. Горошевичъ зъ епархіи холмскои, проживаючій въ Люблинци дек. любачѣвского, по поводу 50-лѣтного ювилея священьства.

Кандидаты духовного стану, котрѣ укôнчили III-ый рôкъ теольогіи во Львовѣ и переходятъ на IV-ый рôкъ до Перемышля, маютъ доконче явитись передъ 1 л. жовтня въ тутешну епарх. семинарію.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— **Малорускѣ книжки.** Кіевска „Заря" въ ч. 201 зъ 23 л. вересня доноситъ: „Кіевскій книжный магазинъ Л. В. Ильницкого и другѣ печатаютъ теперь въ Кіевѣ слѣдуючѣ малорускѣ книжки: „Байки Крылова" въ перекладѣ М. Старицкого; „Сорочиньскій ярмарокъ" Н. Гоголя въ перекладѣ М. Старицкого; опера „Різдвяна нôчь" М. Старицкого; „Простакъ", комедія В. Гоголя; „Де що про свѣтъ божій", 4-те выданье; „Драматичнѣ творы М. Л. Кропивницкого"; „Рада", малорускій збôрникъ; „Малоруска граматка" и „Читанка" (христоматія).

— **Граматики всѣхъ славяньскихъ языкôвъ** розпочавъ писати англійскій славистъ В. Р. Морфиль. Граматики тіи будутъ писанѣ для ужитку Англійцѣвъ.

— **Фахова часопись для науки промысловои.** Въ министерствѣ просвѣты, накладомъ книгарнѣ Бека буде выходити часопись „*Centralblatt für das gewerbl. Unterrichtswesen in Oesterreich*". Головнѣ части тои часописи будутъ такѣ: 1) справозданье зъ засѣдань центральнои комисіи для справъ науки промысловои; 2) уставы, розпорядженя и управильненя; 3) вѣдомости шкôльнѣ; 4) вѣдомости личнѣ. Тая часопись буде выходити періодично (що два мѣсяцѣ) въ зошитахъ по 4—5 печат. аркушѣвъ. Чотыри такѣ зошити стоятъ 4 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. С. въ М. Зъ дописи Вашои скористаемъ. *Вп. дописователь ôтъ Самбора.* Допись Ваша буде умѣщена.

☞ Съ симъ числомъ розсылаеся Вп. предплатникамъ „Библіот. найзн. повѣстей" 11 и 12 аркушѣ повѣсти въ трехъ томахъ зъ шведского „Грошѣ а праця."

Ôтозва.

до рускои академичнои молодежи.

Вже одинайцять лѣтъ минае, якъ нашѣ академики получились въ товариство „Дружный Лихварь", котре змѣнило сего року назву на „Академичне братство". Черезъ весь той часъ було наше товариство зôбрнымъ мѣсцемъ всѣхъ народнôй справѣ прихильныхъ Русинôвъ-академикôвъ, котрѣ находили въ нѣмъ завсѣгды моральну и матеріяльну пôдмогу. Товариство наше старае для своихъ членôвъ о лекціи, удѣляе имъ запомоги и безпроцентовѣ пожички, удержуе читальню съ часописями краевыми и заграничными и гарно упорядковану библіотеку съ численными дѣлами фаховыми, завязуе кружки науковѣ, плекае спѣвъ и музику, устроюе вечерницѣ для забавы и науки и стараесь всѣми средствами о розбудженье товариского и науковогo жити середъ рускои академичнои молодежи.

Съ кождымъ рокомъ розвиваесь наше товариство на красше и горне чимъ разъ бôльше около себе руску академичну молодѣжь, чого доказомъ, що въ послѣднôмъ роцѣ було надъ 100 членôвъ. Такъ съ повною вѣрою въ будучнôсть вступаемъ въ новый рôкъ шкôльный и надѣемось, що вся наша молодѣжь приступитъ громадно до вписуу въ наше товариство, а тымъ самымъ взначитъ надальше дорогу нашого народного житя. Цѣль у насъ ясна и видна, дорога наша проста, праця наша щира! А щобъ наше „Академичне Братство" сталося однымъ великимъ братствомъ для всѣхъ Русинôвъ-академикôвъ, до того просимъ и на дальше о щиру симпатію и пôдмогу рускои публичности, вытягаемъ дружну руку до всѣхъ нашихъ молодыхъ товаришѣвъ!

Отъ выпуску тов. „Академичне Братство" (передъ тымъ „Дружный Лихварь") во Львовѣ (улиця Краковска, ч. 14, I. поверхъ).

(Надôслане.)

Редакція „Пролома" и „Вѣча" проситъ тыхъ своихъ П. Т. предплатникôвъ, котрыхъ бы случайно газеты тіи не доходили, щобы зволили упôмнутися о присылку тыхже неопечатанымъ и нефранкованымъ пакомъ.

Сталося бо такъ, що при арештованю редактора сихъ газетъ въ мѣсяци лютôмъ с. р. забрано такожь редакційнѣ книжки и длятого справильна высылка сталася просто неможливою.

„Проломъ" и „Вѣче" выходятъ на перемѣну разъ що недѣлѣ и стоятъ на цѣлый рôкъ 4 зр. на пôвъ року 2 зр.

Редакція.

Въ Коломыѣ выдае дальше п. Из. Трембицкій газетку „Пріятель дѣтей". Выходитъ она що 14 днѣвъ а предплата на цѣлый рôкъ выноситъ 2 зр. 50 кр. Въ кождôмъ числѣ помѣщенѣ суть все кôлька илюстрацій. Предплату найлѣпше и найдешевше присылати переказомъ почтовымъ пôдъ адресою: „До администрація газетки „Пріятель дѣтей" въ Коломыѣ". Редакція проситъ о численну предплату.

Подяка.

Дня 16 вересня с. р. померъ мôй найлюбѣйшій мужъ и найлюбезнѣйшій отецъ двохъ сиротокъ по кôлькодневнôй тяжкôй недузѣ на бѣгу. Глубоко тронута симъ тяжкимъ, несподѣваным ударомъ, котрый постигъ мене по волѣ Божôй, складаю прилюдно сердечну подяку Всч. отцямъ священикамъ деканату холоѣвского, котрѣ ласкаво потрудитись для похороненя тѣла покôйного и для потѣшеня мого тяжко зраненого духа.

Въ Лишковѣ, дня 12 (24) вересня 1882.

Олимпія зъ Гелитовичъвъ Стефанович.

Любовь
УБОГОГО МОЛОДЦЯ,
повѣсть Октава Фейлета, зъ француского. Цѣна 1 зр. 20 кр., съ пересылкою 1 зр. 40 кр.
Дôстати можна въ администраціи „Дѣла" або въ книгарни Ставропигійскôй.

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНЬСКІЙ
во Львовѣ, ул. Сикстуска, ч. 1.
поручае свою ново отворену робôтню
Мужескои одежи,
якъ такожь великій складъ
Суконь и кортôвъ
зъ фабрикъ краевыхъ и заграничныхъ.
Ласкавѣ замовленя выповняются **скоро и совѣстно**, по цѣнахъ **якъ найумѣркованнѣйшихъ**
2—3

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ",
повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоитъ въ оригиналѣ нѣмецкôмъ 8 зр. 40 кр.)
Дôстати можна въ Администраціи „Дѣла".

К. Диккенса
Новорôчнѣ Дзвоны
Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.
Дôстати можна въ администраціи „Дѣла" або въ книгарни Ставропигійскôй.

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ",
повѣсть знаменитого англійского писателя К. Дикенса. Цѣна 50 кр., съ пересылкою 35 кр.
Дôстати можна въ администраціи „Дѣла" або въ книгарни Ставропигійскôй.

Мѣсця на провинціи
въ священичôмъ або другôмъ рускôмъ домѣ шукае вдова по бл. п.
Марк. Шашкевичу.
Близшѣ пояснеся въ администрація „Дѣла".
☞ Просится о вчасне зголошеня.

ТОРГОВЛЯ НОВИЦКОГО
улиця Галицка, ч. 52,
поручае свою
КОМНАТУ ДО СНѢДАНЬ.
2—6

Съ днемъ 15 вересня 1882 отворивъ я
АПТИКУ
въ Печенѣжинѣ,
о чѣмъ маю честь якъ мѣщанъ такъ и окрестну П. Т. Публику завѣдомити.
Юліянъ Новицкій
аптикарь.

„МЕРТВѢ ДУШѢ"
гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ ôтъ Выдавництва" (278 сторôнъ великои 8 ки).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дôстати можна въ администраціи „Дѣла" и въ книгарни Ставропигійскôй.

ТОРГОВЛЯ ВЕЩЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
В. СТАХЕВИЧА
въ Тернополи
поручае крестики нагрудні и *Тверезости* по **45 кр.** за тузинъ.

Для женьщинъ
съ поростомъ бороды
Depilatorium, средство до нищеня росту,
пôсля методы проф. дра Бетхера.
Многими фаховыми и другими сописями (якъ пр. „Ueber Land und Meer" и др.) средство се признано за говорене.
Безъ найменшихъ частокъ тручихъ, зовсѣмъ нешкодливе, не псуе нѣколи шкôры. Дѣлае сей-часъ и безъ болю. Уживанье просте. Цѣна 1·75 зр. а. в. франко за надсилкою належитости въ австрійско-угорскихъ маркахъ почтовыхъ або въ [illegible]
(Строга дискреція)
F. Neter, Fahrgasse 104
Frankfurt a. Main.
2—11

Мимо пôдвысшеного цла
на скôлько запасы выстануть — поручае торговля
КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА
во Львовѣ

Гербаты Конго ½ кил. зр.	2·—	½ к. Куба	—·88
„ родиннои „ „	3·—	„ „ „ бôльшои . .	—·92
„ Melang de Moskau „	4·—	„ „ Цейльонъ дрôб. .	—·96
„ Emperial . . . „	5·—	„ „ „ грубозерн.	1·—
„ найлуч. высѣвкôвъ „	1·70	„ „ „ найлучшои	1·04
Кавы, на скôлько запасы выстануть найдешевше.		„ „ Перловои . . .	1·04
½ кильо Сантосъ . .	—·68	„ „ Мока	1·—
„ „ Гутамаля . .	—·72	„ „ Явы золотои . .	1·04
„ „ Лягуайра . .	—·84		

Свѣчки церковнѣ чисто стеариновѣ безъ жадного суррогату 500 грамôвъ або ½ кильо — за 50 кильо зр. **52.**
(1—?)

Пошукуеся
практиканта до аптики
въ Кôцмани (на Буковинѣ).
Зголошеня приймае [illegible]невскій, аптикарь въ Кôцмани.

Выдавець и отвѣчальный редакторъ: **Володимиръ Барвѣньскій.**
На часъ выѣзду редактора отвѣчае за редакцію **Антôнъ Горбачевскій.**
Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка, пôдъ зар. К. Беднарского.